

مرگ در جنگل

از شرود اندرسن

و

۲۵ داستان

از نویسندگان دیگر

ترجمه

صفدر تقی‌زاده

محمدعلی صفریان

فرهنگ نشر نو

با همکاری نشر آسیم

تهران - ۱۳۹۸

فهرست

	پیشگفتار / هفت	
	درباره داستان کوتاه / نه	
۱	ادگار آلن پو	تصویر بیضی شکل
۸	ایوان تورگنیف	یرمولای و زن آسیابان
۲۶	گی دو موپاسان	یک تکه ریمان
۳۶	آنتون چخوف	متهم
۴۴	اچ.اچ. مونرو	بیر خانم پگل تاید
۵۱	شروود اندرسن	مرگ در جنگل
۶۹	ویرجینیا وولف	ارثیه
۷۸	جیمز جویس	یک حادثه دردناک
۹۵	دی.اچ. لارنس	معدنچی بیمار
۱۰۶	پرل اس. باک	اهریمن پیر
۱۲۵	آلدوس هاکسلی	پرتره
۱۴۲	جیمز تربر	زندگی پنهان والتر میتی
۱۵۲	ویلیام فاکنر	عمو ویلی
۱۸۳	ویلیام فاکنر	مو
۲۰۴	ارنست همینگوی	گره در باران
۲۱۱	جان استاین بک	کوه‌های بزرگ
۲۳۲	فرانک اوکانر	نخستین اعتراف
۲۴۶	ایزاک بشویس سینگر	همسایه‌ها

۲۶۲	آلبرت مالتز	واقعه سر پیچ خیابان
۲۷۲	اوژن یونسکو	عکس کلنل
۲۹۰	آلبر کامو	مهمان
۳۱۰	برنارد ملامود	بشکه جادو
۳۳۶	آرتور میلر	شهرت
۳۵۰	نورمن می‌لر	خانه کاغذی
۳۷۲	گابریل گارسیا مارکز	کسی که گل‌های رز را درهم ریخت
۳۸۰	دانلد بارتملی	مدرسه

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

تصویر بیضی شکل

ادگار آلن پو

Edgar Allan Poe

(۱۸۴۹-۱۸۹۰)

«ادگار آلن پو» نه تنها داستان‌نویسی استاد و چیره‌دست و شاعری شوریده و بدعت‌گذار، که منتقد ادبی منتفذ و توانایی بود که در امریکا برای نخستین بار توانایی‌های نقد ادبی را به شیوه‌ای علمی وسعت بخشید و خود از قوانین کاملاً مشخص و طبقه‌بندی شده‌ای پیروی کرد. به‌خلاف «هاثورن» و سایر نویسندگان امریکایی که معتقد بودند هنر - دست‌کم بخشی از آن - می‌بایست آموزنده و ادبی یا از لحاظ اخلاقی آگاهی‌دهنده و عبرت‌آموز باشد، «پو» اعتقاد داشت که هدف هنر، به‌سادگی، آفرینش زیبایی است و «تنها لذت‌بردن از زیبایی نیست بلکه تلاش بی‌حدی است برای رسیدن به زیبایی یگانه عالم بالا. ما که از شکوه و جلال وجدآور آن عالم از پیش آگاهی یافته‌ایم، اکنون می‌کوشیم با ترکیب گوناگون اشیاء و اندیشه‌های زمان، بخشی از آن زیبایی را به دست آوریم، بخشی که شاید تک‌تک عناصر آن از ابدیت مایه گرفته باشد.»

عقاید و نظرات «پو»، دربارهٔ ادبیات داستانی و نمونه‌هایی از داستان‌های کوتاه‌اش که ساختی بسیار محکم و سنجیده دارد، در شکل و محتوای داستان کوتاه نوین امریکایی و اروپایی تا سال ۱۹۲۰ تأثیر شگرفی گذاشت. «پو» در نقدی که بر کتاب «داستان‌های دوباره گفته شده»ی «هاثورن» نوشت، اعلام کرد که یک هنرمند چیره‌دست روایتگر، حوادث و ماجراهای داستان خود را بر تأثیری واحد و از پیش در نظر گرفته شده منطبق می‌سازد. او نوشت: «اگر نخستین جملهٔ اصلی (نویسنده) به قصد و نیت باروری این تأثیر نوشته نشده باشد، بی‌شک در همان گام اول شکست خورده است. در تمامی داستان، نباید